

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: A fővárosi sajtó válsága

Forrás:

Nemzeti Ujság

Bp.

(Helv)

1920 III/11

(Idő)

(Köt. v. füz.) (C)

Osztályozás

Tárgy

070.11

Hely

Idő

"1920"

Személy

A fővárosi sajtó válsága

Budapest, április 10.

Amikor a közönség a hírek utáni idegességével naponként megveszi az ujságját, nem gondol arra, hogy a mai lehetetlen drága időben éppen azt veheti meg legolcsóbban, ami nélkül élni sem tudna. Nyolcvan fillérért mindenről tudonást szerez. Negtudja a belföldi és külföldi eseményeket, politikát, kereskedelmet, közgazdaságot, társadalmi mozgalmakat, színházról, művészetről értesül, szépirodalmat élvezhet, a sportvilággal együtt élhet, egyszerűen mindent megtud, amire szüksége van ma egy kulturembernek. Mindezt nyolcvan fillérért, amely összegben maga a papiros körülbelül 30—40 fillért képvisel, megkapja, sőt házhoz szállítják neki. Hogy mindezt a mai napig lehetséges megkapnia akkor, amikor ennyi pénzért semmit sem lehet megvásárolnia, az tisztán a fővárosi nagy lapvállalatok ügyes gazdasági politikájának köszönhető, részint pedig annak, hogy anyagi áldozatok hozásával dolgoznak.

Ez a közönségre nézve előnyös helyzet azonban tovább nem tartható fenn. A gazdasági körülmények vétőt kiáltanak s ma a fővárosi napilapok a legsúlyosabb kérdés megoldása előtt állanak. E kérdésről tárgyalnak éjjel-nappal a fővárosi ujságvállalatok, s mindenképpen azt szeretnék elérni, hogy az államot, a közönséget, amelyek egyike sem lehet meg napisajtó nélkül, tovább szolgálhassák.

Hogy mindenki tisztán lásson e kérdésben, elmondjuk a fővárosi sajtó válságának hátterét.

A fővárosi napilapok papirosszükségletét a kormány által létesített Ujságpapirközpont bonyolítja le kizárólagos joggal. A háború szülte ez intézményt s nagy munkával, hozzáértéssel a mai napig megfelelt súlyos hivatásának. A rotációs papír ára valamikor 24 fillér volt kilónként. Ma a lapok 6 koronáért vásárolták és e drága papirossal mégis csak 80 filléres ujságot adtak a közönségnek. Ez a papiros elfogyott. Rotációs papír hazánkban nincsen. Auszrián nem tud eleget adni, ugyyszólván semmit sem, így teljesen a svéd papírra vagyunk utalva. A svéd papiros ára a nagy valutadiferencia miatt ma 70—80 korona között váltakozik kilónként és ebből naponként több, mint két waggonra van szüksége a fővárosi sajtónak. Ha ilyen árban kell a papirost venni, a közönségre nézve ez azt jelenti, hogy naponként 7—8 koronát kellene adnia egy ujságpeldányért, hogy megtudja mindazt, amit ma még 80 fillérért kap.

A lapvállalatok ilyen árakba nem hajlandók bele-menni, lehetetlennek tartják a közönség ekkora megadóztatását s emellett még maguknak anyagi áldozatot kell hozniok. Ha másként nem lehet a kérdést megoldani, a nagy lapvállalatok inkább beszüntetik üzemüket mindaddig, amíg a viszonyok nem változnak. Hogy mit jelent egy országnak szabad sajtó nélkül lenni, láttuk már a kommün alatt. Sajtó nélkül lehetetlenség konszolidálódni a viszonyoknak, lehetetlenség rendet tartani, sajtó nélkül az ország egészséges gépezete el sem képzelhető. Van azonban még nagyobb veszedelem, amely bekövetkezik, ha beszüntetik a fővárosi sajtót, avagy 7—8 korona lesz az ára. Auszriának papirgyárai lévén, abban a helyzet-

Budapest főváros házinyomdája 1919.

ben van, hogy olcsóbb ujságot adhat, mint mi. Mihelyest tehát nálunk megszűnik a sajtó, avagy 7—8 korona lesz az ára, mindkét esetben Bécsben fognak magyar ujságokat készíteni s onnan szállítják hozzánk. Hogy minő veszedelmet jelentene ez, mit eredményezne, ha kétes, magyarellenes elemek, sőt ellenségeink csinálnának a közönség részére ügyes fuffanggal ujságot, igazán felesleges magyaroznunk.

E súlyos ügyben a Papirközpont felkérésére a nagy ujságvállalatok vezetői *Baranyay Lajos*, a Központi Sajtóvállalat igazgatója, *Rákosi Jenő* főszerkesztő a *Budapesti Hírlap* részéről, *Légrádi Ottó*, a *Pesti Hírlap*-vállalat igazgatója, *Malcsiner Emil*, az Ujságpapirközpont elnöke, *Sebestyén József*, az *Est* lapvállalat igazgatója, *Schandl Károly* a kisgazdapárti sajtó részéről már tárgyaltak a kormány illetékes tagjaival, *Simonyi-Semadam* miniszterelnökkel, *Rubinek Gyula*, *Korányi Frigyes*, *Emich Gusztáv* és nagyatádi *Szabó István* miniszterekkel s mindgyik a legmesszebbmenő intézkedést ígerte a komoly veszedelem elhárítására. Kedden ez ügyben a kormány ankétet fog tartani s azon tárgyalják meg, hogy miként lehet a sajtó további megjelenését biztosítani és kersztülvinni azt, hogy csak mérsékelt áremelés történjék, amely a közönség nagyobb megterhelésével nem jár.

Mint a *Magyar Kurir* jelenti, a sajtópapiros kérdése eddig a kormánynál a legteljesebb megértéssel talált s átérve az ügy rosszrafordultával beállható beláthatatlan veszedelmes következményeket, a legsürgősebben fog intézkedni.